

Το τάπερ της Ελληνίδας μάνας έγινε ντοκιμαντέρ -Είναι να δακρύζεις από τη συγκίνηση [βίντεο]

/ [Γενικά Θέματα](#)

Σπάνιο είδος η Ελληνίδα μάνα. Η αγάπη της δεν γνωρίζει σύνορα. Όπου κι αν ξενιτευτεί το παιδί της, το σπιτικό φαγητό της μαμάς του το ακολουθεί. Το περίφημο ελληνικό ταπεράκι, κρυμμένο μέσα στις βαλίτσες του Έλληνα φοιτητή, γεμάτο μουσακάδες, ντολμαδάκια, πίτες κι όποια άλλη σπιτική λιχουδιά βάλει ο νους, μπαينوβγαίνει χρόνια τώρα, σε αεροδρόμια, λιμάνια και τρένα.

Στις μέρες μας δε, που τα Ελληνόπουλα ξενιτεύονται όλο και μαζικότερα, φαίνεται ότι αυτή η πρακτική αναβιώνει μαζί με την παραδοσιακή ελληνική μητρική υπερπροστασία και ό,τι αυτή συνεπάγεται.

Τη χαρακτηριστική σχέση της Ελληνίδας μαμάς με τα παιδιά της, που περνά ακόμα κι από το καλομαγειρεμένο της φαγητό, ερευνά το ντοκιμαντέρ «Food for love» της Μαριάννας Οικονόμου, που προβάλλεται την Τετάρτη στο Cinedoc, του Γαλλικού Ινστιτούτου.

Η κάμερά της κατέγραψε τρεις μαμάδες, δύο στην Αθήνα και μια στο Αγρίνιο, την ώρα που ετοιμάζουν το τάπερ για τα παιδιά τους, που βρίσκονται σε Σκοτία, Ρουμανία και Γιάννενα. «Του λέω: σου έχω αγγινάρες, κρέας, μηλόπιτες, σταφίδες. Κι εκείνος αρχίζει και λέει, λέει, λέει, γκρινιάζει. Αλλά μόλις τα δει να δεις χαρά που κάνει», αφηγείται στην ταινία μια από τις μαμάδες, καθώς προσπαθεί να κρύψει τα τρόφιμα στη βαλίτσα.

Η Ελληνίδα μάνα είναι σπάνιο είδος, αλλά όχι υπό εξαφάνιση. «Αυτό με παρότρυνε να κάνω το ντοκιμαντέρ. Εγώ νόμιζα ότι ήταν κάτι πολύ παραδοσιακό, αλλά το αντίθετο», απαντά στο ΑΠΕ-ΜΠΕ η Μαριάννα Οικονόμου. «Όταν άρχισα να βλέπω όλες μου τις φίλες να στέλνουν ταπεράκια με σπανακόπιτες στα κρυφά, ομολογώ ότι το φαινόμενο με εντρίγκαρα και θέλησα να το διερευνήσω», μας λέει.

Το «Food for love» έκανε υψηλή τηλεθέαση, τον περασμένο Δεκαπενταύγουστο, στο γαλλογερμανικό κανάλι Arte, όπου προβλήθηκε στο πλαίσιο του ολοήμερου αφιερώματος για την Ελλάδα. Και τα σχόλια, στα ξένα φεστιβάλ όπου έχει παιχτεί, είναι «κάτι μεταξύ πολύ αστείου και περίεργου», μας μεταφέρει η σκηνοθέτις και εξηγεί: «Απορούν οι ξένοι, πώς είναι δυνατόν οι Ελληνίδες μαμάδες ακόμα να αντιμετωπίζουν μ' αυτό τον τρόπο τα παιδιά τους, σε αυτή την ηλικία. Στην ταινία, προσπαθώ να διεισδύσω στη ψυχολογία αυτής της Ελληνίδας μάνας. Τι σημαίνει το φαγητό στη σχέση με το παιδί της. Ξέρουμε ότι το φαγητό έχει μια συμβολική διάσταση, και στην πραγματικότητα όλη η ελληνική οικογένεια συνδέεται μέσω του φαγητού».

Την κρίνετε αυτή τη σχέση στην ταινία; «Σαφώς υπάρχουν θέματα προς κρίση. Αλλά προσπάθησα να μην την κρίνω, γιατί τα μηνύματα, τα συναισθήματα, είναι πολυεπίπεδα. Θα ήταν πάρα πολύ εύκολο να έκανα μια ταινία και να έλεγα ότι όλο αυτό είναι καταπιεστικό, εξουσιαστικό, ότι καταστρέφει τα παιδιά, κλπ. Βεβαίως, είναι κάτι που ισχύει, αλλά υπάρχουν και πάρα πολλά άλλα που διαμείβονται».

Το «Food for love», δεν έχει σενάριο, συνεντεύξεις, ειδικούς. «Είναι όπως κάνω εγώ τα ντοκιμαντέρ- συνήθως παρακολουθώ όσα συμβαίνουν εκείνη την ώρα», μας θυμίζει η σκηνοθέτις της «οδού Σφακτηρίας» και άλλων βραβευμένων ντοκιμαντέρ.

Πηγές: ΑΜΠΕ-iefimerida.gr